

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इतिशांति० मोक्ष० नै० भा० त्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥७७॥ पुनरिति प्रव्याहारायप्रकटोक्तये ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥
इदंस्वरत्वंनापराधादपितुकालपर्ययादित्यर्थः ॥ ६ ॥ जीवितंजीवत्यनेनेतिलिंगं शरीरंस्थूलं जात्यास्वभावेन देहाःस्थूलसूक्ष्मभेदेनद्विविधाःवृणजलायुकान्यायेनमरणेपिलिंगस्यस्थूलदेहांतरसंगतेरपरि
हृतत्वात् स्थूलबल्लिगमप्यनेनाप्याप्यते अन्नमयंहिसोम्यमनआपोमयःप्राणस्तेजोमयोवागितिश्रुतेः विनश्यतःमोक्षे अयमर्थः स्थूलसूक्ष्मदेहधर्मैःगर्दभत्वाशनायादिमत्त्वप्रभृतिभिर्दृश्यैर्द्रष्टाहंततोविविक्तमा

नत्वेतदनुरूपंतेयशसोवाकुलस्यच ॥ समृद्धार्थोसमृद्धार्थयन्मांकल्पितुमिच्छसि ॥ २८ ॥ नहिदुःखेषुशोचंतेनप्रहृष्यंतिचर्धिषु ॥ कृतप्रज्ञाज्ञानदृष्टाःक्षांताः
संतोमनीषिणः ॥ २९ ॥ त्वंतुप्राकृतयाबुद्ध्यापुरंदरविकल्पसे ॥ यदाहमिवभावीस्यास्तदानैवंवदिष्यसि ॥ ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० प० ब
लिवासवसंवादोनामत्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥७७॥ भीष्मउवाच पुनरेवतुतंशक्रःप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥
निःश्वसंतयथानागंप्रव्याहारायभारत॥१॥ शक्रउवाच यत्तद्यानसहस्रेणज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ लोकान्प्रतापयन्सर्वान्यास्यस्मानवितर्कयन् ॥ २ ॥ द
ध्वासुरकृपणांचेमामवस्थामात्मनोबले ॥ ज्ञातिमित्रपरित्यक्तःशोचस्याहोनशोचसि ॥ ३ ॥ प्रीतिंप्राप्यातुलांपूर्वलोकांश्चात्मवशोस्थितान् ॥ विनिपातमिमं
बाह्यंशोचस्याहोनशोचसि ॥ ४ ॥ बलिरुवाच अनित्यमुपलक्ष्येहकालपर्यायधर्मतः ॥ तस्माच्छक्रनशोचामिसर्वेत्येवेदमंतवत् ॥ ५ ॥ अंतवंतइमेदे
हाभूतानांचसुराधिप ॥ तेनशक्रनशोचामिनापराधादिदंमम ॥ ६ ॥ जीवितंचशरीरंचजात्यैवसहजायते ॥ उभेसहविवर्धेतेउभेसहविनश्यतः ॥ ७ ॥ नहीदृश
महंभावमवशःप्राप्यकेवलं ॥ यदेवमभिजानामिकाव्यथामेविजानतः ॥ ८ ॥ भूतानांनिधनंनिष्ठास्रोतसामिवसागरः ॥ नैतत्सम्यग्विजानंतोनरामुत्थंतिव
ज्रधृत् ॥ ९ ॥ येत्वेवंनाभिजानंतिरजोमोहपरायणाः ॥ तेरुच्छ्रं प्राप्यसीदंतिबुद्धिर्येषांप्रणश्यति ॥ १० ॥ बुद्धिलाभात्तुपुरुषःसर्वंतुदतिकिल्बिषं ॥ विपाप्मा
लभतेसत्वंसत्वस्थःसंप्रसीदति ॥ ११ ॥ ततस्तुयेनिवर्ततेजायंतेवापुनःपुनः ॥ रूपणाःपरितप्यंतेतैरर्थैरभिचोदिताः ॥ १२ ॥ अर्थसिद्धिमनर्थंचजीवितंमरणं
तथा ॥ सुखदुःखफलेचैवनद्वेष्मिनचकामये ॥ १३ ॥

त्मानंजानन्नव्याकुलीभवामीत्यर्थः ॥ ७ ॥ एतदेवाह नहीति ईदृशंभावंगर्दभदेहंप्राप्याहंबिबशोदेहधर्मैःपराभूतोन्नसस्मीतियोजना एवंआत्मनोऽसंगत्वं ॥ ८ ॥ भूतानांस्थूलसूक्ष्माणां निधनंमरणं निष्ठाप
रागतिःनत्वात्मनःनमुसंतीतिसंबंधः ॥ ९ ॥ मूढोनश्यतिअमूढस्तरतीत्याह द्वाभ्यांयेत्विति ॥ १० ॥ सत्वस्थःबुद्धिमान् संप्रसीदतिमोहजंकालुष्यंत्यजति ॥ ११ ॥ ततःसत्वान्निवर्तते रजस्तमोभ्यामभि
भूयंतइत्यर्थः अर्थैःकामादिभिः ॥ १२ ॥ स्वस्यतद्वैलक्षण्यमाहअर्थेति ॥ १३ ॥